

podle své zevní úpravy, svého obsahu a konečného návrhu je dovoláním, podle §u 502 c. ř. s. přípustným toliko proti odvolacím rozsudkům. Pochybila tudíž zřejmě ve volbě opravného prostředku, neboť z jejího podání nelze souditi, že by jí byl na mysli tanul správný opravný prostředek, který jen nesprávně pojmenovala a ustrojila. Bylo proto její dovolání jako nepřipustné odmítnouti (srov. rozh. č. 1309 Sb. n. s.).

Rozhodnutí nejvyššího soudu z dne 30. prosince 1925, čj. R I 1935/25.

Nestačí k povolení exekuce žádost za zabavení důchodů, které má povinný ve svém postavení jako dělník u zaměstnavatele, jménem označeného, bez dalších údajů. Legitimace poddlužníkova k podání rekursu do usnesení povolujícího. Příspěvek k §§ 54 a 294 ex. ř.

Soud první stolice povolil exekuci zabavením důchodů, které má povinný ve svém postavení jako dělník u zaměstnavatele K. K., zednického mistra v D.

Soud rekursní vyhověl stížnosti poddlužníka do tohoto usnesení a zamítl žádost exekuční pro nedostatek označení předmětu exekučního podle § 54 čís. 3 ex. ř.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolací stížnosti z těchto důvodů:

Podle ustanovení čtvrtého odstavce § 294 ex. ř. může poddlužník platební záповědi odporovati rekusem. Stížnost svou může poddlužník arcí opírati toliko o vývod, že údaje návrhu neospravedlňují povolení exekuce, v podstatě tedy o to, že platební záповeď sama o sobě se přiči zákonu nebo že poddlužník byl jí nenáležitě stížen anebo že mu byly dány neodůvodněné příkazy. Tomuto požadavku vyhověl poddlužník, neboť vytkl ve své stížnosti, že v návrhu vymáhající věřitelky nebyla uvedena výše pohledávky, kterou zabavuje, nýbrž jen všeobecně důchody, ačkoli jde jen o denní mzdu na hodinovou výповeď, kterážto mzda v době povolení exekuce musela by býti vydělána a splatna. Není tudíž opodstatněna výtka vymáhající věřitelky v dovolacím rekursu vznesená, že je rekurs zaměstnavatele poddlužníka nepřipustným.

Pokud jde o věcnou stránku dovolacího rekursu, nesdílí dovolací soud náhled stěžovatelčin, že stačí ku povolení exekuce udání vymáhající strany, že jest povinný zaměstnán u rekursujícího poddlužníka jako dělník a že má jako takový mzdu,

čímž prý bylo plně vyhověno ustanovení § 54 ex. ř. Návrh vymáhající věřitelky nezněl však na zabavení mzdy, nýbrž na zabavení důchodů, které prý má povinná strana ve svém postavení jako dělník u svého zaměstnavatele, pokud přesahují roční důchod 6.000 Kč. Proto bylo povinností navrhovatelky, aby tyto důchody přesně označila a popsala a tím soudu exekuci povolujícímu umožnila, by mohl posouditi, jde-li o důchody podle zákona ze dne 15. dubna 1920 č. 314 Sb. z. a n. ve znění zákona ze dne 2. července 1924 č. 177 Sb. z. a n. zabavitelně. Vývody dovolacího rekursu nejsou proto vyvráceny správné důvody napadeného usnesení, s nimiž dovolací soud souhlasí.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 26. listopadu 1925 č. j. R I 942/25.

Dr. Grešl.

Mezi československou republikou a rakouskou republikou není vzájemnosti co do účinků zahájení vyrovnávacího řízení. Příspěvek k §§úm 12, 28 odst. 2 a 63 vyrovn. řádu a 67 konk. řádu.

Proti vídeňské firmě byly v Praze vedeny různé exekuce. Poněvadž o jmění této firmy bylo vídeňským obchodním soudem zavedeno řízení vyrovnávací, požádal vídeňský soud exekuční soud v Praze, aby bylo zrušeno zpeněžovací řízení a aby až na další byla odložena účinnost práva zástavního podle §u 12 vyrovn. řádu, kterážto žádost byla vyvolána návrhem dlužnice, podaným u vídeňského obchodního soudu.

Soud exekuční dožádání v y h o v ě l.

Soud rekursní z m ě n i l toto usnesení a zamítl žádost vídeňského obchodního soudu v úvaze, že ustanovení §u 12 vyrovn. řádu lze použiti podle zásad plynoucích z §u 63 vyrovn. řádu a z § 67 konk. řádu toliko na vyrovnávací řízení vedená v t u z e m s k u podle vyrovnávacího řádu zde platného, nikoli však na vyrovnávací řízení zahájená cizozemskými soudy podle vyrovnávacích řádů tam platných.

Nejvyšší soud p o t v r d i l toto rozhodnutí z těchto důvodů:

Ustanovení §u 28 vyr. ř. zásadně přiznává jen cizozemským věřitelům stejná práva jako věřitelům tuzemcům, pokud jest zaručena zásada vzájemnosti a pokud neobsahují jiná ustanovení státní smlouvy, nebo vyhlášená vládní prohlášení.

Zde jde však o otázku, zda ustanovení §u 12 vyr. ř. o odložení účinnosti nabytých exekučních zástavních práv lze použiti